

Пішов з життя професор Євген Тимофійович Складенко — видатний вчений, педагог, лікар

18 листопада 2016 р. на 93-му році пішов з життя видатний вчений, педагог, лікар, двічі лауреат Державної премії України, заслужений діяч науки України професор **Євген Тимофійович Складенко**. Його життєвий шлях став яскравим прикладом благородного служіння Батьківщині, обраній справі, вірності своїм ідеалам та переконанням.

Перші кроки на шляху становлення спеціаліста-лікаря та науковця Євген Тимофійович почав у далекому 1945 р., коли одразу після демобілізації, у тяжких умовах післявоєнного будівництва, почав навчатися великій медицині спочатку у Вінницькому, а потім у Львівському медичному інституті, який і закінчив з відзнакою у 1951 р. По закінченню вищого медичного навчального закладу направлений на посаду завідувача Шевченківської дільничної лікарні Кілійського району Одеської області. Уже тоді молодий лікар виділявся серед своїх колег прагненням до знань, підвищення своїх професійних навиків та вмінням науково обґрунтовувати результати профілактично-лікувальної роботи.

Творчий науковий підхід до розв'язання питань, що виникають під час практичної діяльності, постійний пошук нового, бажання творити та зробити значно більше, ніж це можливо в умовах дільничної лікарні, зумовлюють приїзд Є.Т. Складенка у 1952 р. до Києва. Тут вся подальша наукова, педагогічна та практична діяльність Євгена Тимофійовича була пов'язана спочатку з Інститутом травматології та ортопедії Національної академії медичних наук

(НАМН) України (1952–1977 рр.), а у подальшому — з Національним медичним університетом імені академіка О.О. Богомольця (з 1977 р. до останніх днів життя).

В Інституті травматології та ортопедії НАМН України Є.Т. Складенко пройшов шлях від клінічного ординатора до доктора медичних наук, професора, керівника клініки захворювань суглобів у дорослих. У колективі інституту, в якому працювали та творили видатні всесвітньо відомі вчені-ортопеди-травматологи професори О.Г. Єлецький, Г.Є. Фруміна та ін., Є.Т. Складенко розкрив свій яскравий творчий талант науковця-дослідника та хірурга-новатора, який завжди йшов попереду у вирішенні науково-практичних завдань травматології та ортопедії. Особливо велику роль у формуванні Євгена Тимофійовича як вченого та клініциста безпосередньо відіграв його вчитель — професор К.М. Клімов.

У 1959 р. Є.Т. Складенко захистив кандидатську дисертацію «Оперативне лікування переломів вертлюгової області», а у 1966 р. — докторську «Хірургічне лікування хворих на ревматоїдний артрит у III ст.», у 1968 р. отримав вчене звання професора. У ці та наступні роки він активно та успішно працював над найбільш актуальними проблемами травматології та ортопедії, виконував консультативну та лікувальну роботу, займався підготовкою асистентів і спеціалістів високої кваліфікації для медичної галузі своєї Батьківщини та інших країн.

Під час педагогічної роботи Є.Т. Складенка на посаді завідувача кафедри травматології та ортопедії Національного медичного університету імені академіка О.О. Богомольця (до 1997 р.), а потім професора цієї кафедри яскраво розкрився його талант видатного педагога — за 20 років Євген Тимофійович виховав багато висококваліфікованих спеціалістів-лікарів та науковців, що зараз працюють в Україні та за її межами.

Багатогранною була і громадська діяльність професора Є.Т. Складенка. Його

неодноразово обрано членом правління Всесоюзних та Республіканських наукових товариств ортопедів-травматологів та ревматологів, членом правління і заступником голови наукового товариства ревматологів України, головою І Національного конгресу ревматологів. Є.Т. Складенко був головним редактором науково-практичного фахового журналу «Літопис травматології та ортопедії».

Євген Тимофійович — обдарована творча особистість. З-під його пера вийшла не одна поетична збірка, де автор виклав своє життєве кредо, любов до Батьківщини та громадську позицію.

*Я вдячний долі, вдячний Богу
За ту даровану дорогу,
Яку дісталось долать.
За працю щирю для народу,
За віру вічну свого роду,
Стремління істини шукать!*

*Вже півсторіччя на передовій!
Літа пройшли, вірніше, пролетіли,
І ні на крок з тобою, друже мій,
Не відійшли, бо боротьбою жили.
Своє життя віддали за життя!
У боротьбі черпали мужність, сили.
Хіба є в світі вищі почуття,
Ніж ті, коли батькам рятуєш сина?
Нам притаманна чуйність, співчуття,
Душею, серцем горе розуміти.
Твій труд несе здоров'ю вороття:
Для цього варто жити і служити.*

Для багатьох наш колега, товариш, вчитель Євген Тимофійович Складенко завжди залишатиметься прикладом у роботі та особистому житті. Світла йому пам'ять!

*Колектив Національного медичного
університету імені академіка
О.О. Богомольця, колектив
ДУ «Інститут травматології
та ортопедії НАМН України»,
ВГО «Асоціація травматологів-
ортопедів України», редакція журналу
«Український медичний часопис»*